

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 21 sierpnia 1922 r.

▼ przedmiocie zmiany rozporządzenia z dnia 7 czerwca 1922 r. o dodatku uzdrowiskowym.

Na mocy postanowień o normowaniu wynagrodzeń niestałych i ubocznych, zawartych w ustawach z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. № 65 poz. 429—431 i 433—436) oraz w ustawie z dnia 31 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 28 poz. 226) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 czerwca 1922 r. o dodatku uzdrowiskowym (Dz. U. R. P. № 49 poz. 432) otrzymuje brzmienie następujące:

„Dodatek uzdrowiskowy wynosi miesięcznie ▼ uzdrowiskach z frekwencją ponad 3.000 kuracju-

szów w czasie sezonu 25⁰/₀, w uzdrowiskach z frekwencją ponad 5.000 kuracjuszków 40⁰/₀, w uzdrowiskach z frekwencją ponad 10.000 kuracjuszków 50⁰/₀ każdorazowego dodatku drożyznianego, ustalonego dla danej klasy miejscowości.

Osoby wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia pobierać mogą w razie delegowania do uzdrowisk (zdrojowisk, stacji klimatycznych, kąpiel morskich) na czas sezonu dodatek analogiczny do djet. Od prawa pobierania tego dodatku wyłączeni są pracownicy państwowi pobierający już dodatek uzdrowiskowy”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:

Juljan Nowak

Minister Skarbu:

Jastrzębski